

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

**Svetega Antona
Padovanskega**

Leto XXVII. številka 646 datum 24. 3. 2024

Veliki četrtek (misli + mariborskega pomožnega škofa Jožefa Smeja)

2 Mz 12, 13: KO ZAGLEDAM JAGNJETOVO KRI,
PRI VAS NE BO MORILNE ŠIBE

Veliki četrtek. Postavitev evharistije pod trojnim vidikom: **daritve, obhajila, duhovništva.** Angelski doktor poje o sv. Rešnjem telesu takole:

»Daj krvi mi svoje, Jezus pelikan, usmiljen me očisti mojih grehov ran; saj premore ena sama kapljica zemljo vso oprati grehov madeža.«

Ko sv. Avguštín premišljuje psalmistovo besedo: **»Enak sem pelikanu v puščavi«** (101,7 Sept. in Vulg.), piše: **»Pravijo, da pelikani z udarcem svojih kljunov ubijejo svoje mladiče, nato pa tako usmrčene objokujejo skozi tri dni. Nazadnje – tako pravijo – mati pelikanka sama sebe globoko rani in svojo kri razlije na mladiče. Mladiči, s krvjo oblití, v hipu oživijo«** (Enar. in Ps 101).

Kristusova smrt, njegovo počivanje tri dni v grobu in njegovo vstajenje postanejo v evharistiji naša smrt in naše vstajenje.

Veliki petek

Jn 19,30: JEZUS JE REKEL: **»IZPOLNJENO JE.«**
IN NAGNIL JE GLAVO IN IZROČIL DUHA

Izpolnjeno je skrivnostno prerokovanje o Gospodovem služabniku: **»Bil je mučen (...) kakor jagnje, ki ga peljejo v zakol«** (Iz 53,7). Izpolnjen je skrivnostni zakon med Kristusom in Cerkvijo. Kristus je sam sebe imenoval ženina Cerkve (Mt 9,15). Na križu ji je postal krvav ženin. Kakor je rekla Cipóra Mojzesu, tako je lahko govorila Cerkev Kristusu: **»Krvav ženin si mi«** (2 Mz 4,25). Cerkev, nevesta, se v vsej polnosti zaroči z ženinom Kristusom, ko ji ta ženin umre, in ko ji je povišan nad vsa nebesa, pravi sv. Avguštín (lib 2 de symb. ad cat.c.6). In s sv. Bernardom lahko rečemo: Potem ko je Božji Sin imel od začetka množico angelov, pridruženo sebi kot nevesto, se mu je zdelo primerno, da izmed ljudi

skliče Cerkev in jo zedini s tisto, ki je v nebesih, da bo tako ena sama nevesta in en ženin. In tako so angeli že naši bratje in sodediči. V Stari zavezi so angeli »tolerirali«, da so ljudje pred njimi padli na obraz, tako Lot (1 Mz 19,1), tako Jozue (Joz 5,14), v Novi zavezi pa tega ne dovolijo. Ko apostol Janez hoče pasti k angelovim nogam, mu ta reče: **»Nikar! Služabnik sem kakor ti«** (Raz 19,10).

Velikonočna vigilija

2 Mz 12,42: TO JE NOČ BEDENJA ZA GOSPODA
TO NOČ NAJ BEDIJO ZA GOSPODA VSI

1. **Slavje luči.** To slavje lahko v polnosti doživita le dva človeka: **tisti, ki je bil na primer od rojstva slep in je pri svojih trideset letih čudežno spregledal ... in tisti, ki je bil duhovno slep, ki je občutil temo v lastni duši, ko je zapustil Boga in ko je po milosti zagledal »Kristusovo luč«.** Če bi zbrali vse pesnike in jim rekli, naj sestavijo velikonočno hvalnico, ne bi mogli zapeti lepše, kot jo je zapel anonimni pesnik: **»Nič bi nam ne koristilo, da smo se rodili, ko bi ne imeli sreče, da smo odrešeni ... Gospod, kako nedoumljiva je tvoja ljubezen: da rešiš nas, sužnje, si žrtvoval Sina...«**

2. Pri velikonočni vigiliji, ki je mati vseh vigilij, imamo na voljo devet odlomkov Svetega pisma: sedem iz Stare in dva iz Nove zaveze. *Kdaj pride čas, ko bodo naši verniki prosili duhovnike, naj bo prebrano vseh devet odlomkov?* Kako lepo razložijo Božjo besedo molitve po berilih. Na primer: **Stvarjenje sveta je bilo čudovito delo, še čudovitejše pa je odrešenje... Ob prehodu prek Rdečega morja je Bog pred preganjanjem egiptovskega faraona rešil samo eno ljudstvo, po krstni vodi pa rešuje vse narode.**

3. Zemlja je zadrhtela, ko je angel rekel ženam: **»Jezusa iščete, Nazaréčana, križanega. Vstal je. Ni ga tukaj«** (Mr 16,6). Žene so bile poslane, naj ponesejo novico vseh novic učencem. Tako so postale **»apostolke«**, poslanke apostolov, torej celo **»nadapostolke«**. Učenci, apostoli pa so bili priče vstajenja vse do mučeniške smrti.

VELIKA NOČ

Apd 10,39-40: RAZPELI SO GA NA KRIŽ IN USMRTLILI
BOG PA GA JE OBUDIL TRETJI DAN

1. V Jeruzalemu so Jezusa usmrtili, v Jeruzalemu je bil tudi obujen od mrtvih, poudarja apostol Peter. Spolnila se je prerokba: **»Naredil je odrešenje sredi zemlje«** (Ps 73, 12 sept. in Vulg.) Jeruzalem je – ne sicer matematično, ampak duhovno sredi zemlje: **»Z vzhodne strani je del svetá, ki se imenuje Azija; z zahodne strani Evrope; z južne strani Libija in Afrika; s severne Scitija, Armenija, Perzija in vse dežele odprtega morja,«** pravi sv. Hieronim (in c. 5

Ez.). V Jeruzalemu, sredi zemlje, se je z Jezusovo smrtjo in vstajenjem izvršilo naše odrešenje in od tam se to oznanja do skrajnih mej svetá (prim. Apd 1,8).

2. Kristus je vstal ves, nič od njega ni ostalo v grobu: ne lasje, ne noga, ne roka, ne zob. Če smo vstali s Kristusom, moramo vstati v celoti iz groba grehov in v mislih biti z njim, ki sedi na Božji desnici.

3. Peter in Janez sta tekla h grobu ... Prav ta dva učenca sta Judom pogumno oznanjala Jezusovo smrt in vstajenje: **»Kaj strmite v naju, kot bi bila s svojo močjo dosegla, da je hromi shodil?«** (Apd 3,12). To sta storila v Jezusovem imenu: **»Jezusa je Bog obudil od mrtvih«**. Hkrati opravičujeta Jude, svoje brate, saj so ubili Začetnika življenja iz nevednosti. Če je veljala njihovim prednikom Gospodova beseda: **»Hrbet jim pokažem, ne obraza«** (Jer 18,17), je Bog sedaj najprej zanje obudil Jezusa (prim. Apd 3,26).

Velikonočni ponedeljek

Apd 2,27: KER MOJE DUŠE NE BOŠ PREPUSTIL PODZEMLJU, SVOJEMU SVETEMU NE BOŠ DAL GLEDATI TROHNOBE

1. Apostol Peter navaja Judom 10. vrstico 16. psalma: **»Zakaj moje duše ne boš prepustil podzemlju, svojemu Zvestemu ne boš dal videti trohnobe.«** Ta vrstica je najvažnejše mesto Svetega pisma Stare zaveze, na katerega so se naslanjali apostoli, da bi opravičili Jezusovo vstajenje od mrtvih. Namesto »svojemu Zvestemu« uporablja Peter »svojemu Svetemu«, tako po Septuaginti: »Hósios« je »Sveti«. Marko, ki je napisal evangelij po Petrovem oznanjevanju, uporablja za Mesijo, za Jezusa izraz: **»Sveti, Božji«** (1,24).

2. Od mrtvih vstali Jezus reče ženam: **»Ne bojte se! Pojdite in sporočite mojim bratom, naj gredo v Galilejo, tam me bodo videli«** (Mt 28,10). Sv. Tomaž Akvinski podaja pet razlogov, zakaj je Kristus vstal od mrtvih in se prikazoval ženam in učencem:

- tako se pokaže Božja pravičnost: Tisti, ki se je ponižal do smrti, smrti na križu, mora vstati in biti povišan (prim. Flp 2,7-10);
- z vstajenjem in prikazovanjem je poživil našo vero: **»Res, križan je bil v slabotnosti, toda živi iz Božje moči«** (2 Kor 13,4);
- utrdil naše upanje v naše vstajenje: **»Če se oznanja, da je bil Kristus obujen od mrtvih, kako morejo nekateri govoriti, da ni vstajenja mrtvih?«** (1 Kor 15,12);
- za prenovitev krščanskega življenja: **»Da bi, kakor je Kristus vstal od mrtvih, tudi mi stopili na pot novosti življenja«** (Rim 6,4);
- za naše opravičenje: **»Jezus je bil obujen zaradi našega opravičenja«** (Rim 4,25).

Pon., 25. 3. Rebeka	Ob 19. uri za + Marijana Držečnika <i>Sklep tedna družine</i>
Tor., 26. 3. Larisa (Lara)	Ob 19. uri za + Jožico Turičnik in starše ter vse + na Urhovem
Sre., 27. 3. Rupert	Ob 8. uri na čast Materi Božji ... za božje varstvo in božji blagoslov
Čet., 28. 3. VELIKI ČETRTEK	Ob 16. uri na Sv. Antonu za + Marijo Osrajnik
Predstavitev prvoobhajancev	Ob 19. uri za + mamó Jedrto in očeta Antona Reflaka <i>med daritvijo – sv. mašo obred umivanja nog</i>
Pet., 29. 3. VELIKI PETEK GOSPODOVEGA TRPLJENJA	Ob 18. uri pobožnost Križevega pota od cerkve sv. Lenarta v župnijsko cerkev sv. Jerneja Ob 19. uri bogoslužje v čast Gospodovemu trpljenju
Sob., 30. 3. VELIKA SOBOTA	Ob 7. uri blagoslov ognja <u>Blagoslov velikonočnih jedil v ribniški župniji:</u> Ob 10. in 15. uri v župnijski cerkvi Ob 11. uri pri Mariji in ob 12. uri v Josipdolu
Ob 9. uri <i>na Sv. Antonu</i> <i>blagoslov ognja in</i> <i>velikonočnih jedil</i>	VELIKONOČNA VIGILIJA Ob 16. uri na Sv. Antonu za + Jožefo in Antona Reka, 2 sinova: Franca in Stanka ter Štefko Sešel in vse + na Šlatnagovem
Prehod na poletni čas	Ob 19. uri za + Antonijo Verdnik ter Vinka Strameca in sorodnike
Ned., 31. 3. VELIKONOČNA NEDELJA GOSPODOVEGA VSTAJENJA	OBRED VSTAJENJA IN VELIKONOČNA PROCESIJA Ob 8. uri za žive in + župljane Ob 10. 30 na Sv. Antonu na Pohorju za vse + v družini Žebrek in Marijo Ovčar

VOŠČILO SLOVENSКИH ŠKOFOV ZA VELIKO NOČ 2024

»Kaj iščete živega med mrtvimi? Ni ga tukaj, temveč je bil obujen ...
Pred vami pojde v Galilejo, tam ga boste videli.«

Do velikonočnega jutra so se človeški koraki končevali ob grobu, nepreklicno so se iztekli v smrt, v grob, v konec. Pa tudi koraki živih, ki so žalovali za pokojnimi, so vodili do groba. Tam so obstali pred neizprosnim »zakaj« in pred bolečino ob izgubi, brez upanja in brez prihodnosti.

Tudi v velikonočnem jutru so koraki žena in učencev vodili do groba. Tam so obstali. Zbegani. Prestrašeni. Kakor je človek prestrašen pred smrtjo in še bolj pred praznim grobom.

Potem pa so slišali vprašanje: **Kaj iščete živega med mrtvimi? Ni ga tukaj, temveč je bil obujen.** Zadnja trdna resnica njihovega odnosa z Jezusom je bila, da so ga na veliki petek proti večeru položili v grob in k njegovemu vходу zavalili velik kamen. Sedaj pa slišijo, da je bil obujen. In obenem povabilo, naj gredo v Galilejo. Tam ga bodo videli. Tam, kjer se je vse začelo.

Povabil jih je na kraje, kjer je vstopil v njihova življenja. Od groba jih je povabil v čase srečanja, ko so bili pripravljeni vse zapustiti, samo da bi mogli hoditi za njim ... da bi mogli biti del njegovega življenja in da bi on bil njihovo vse. Vrniti so se morali na kraje, kjer so v njegovih besedah spoznali, da je v njih življenje. Povabil jih je na tiste gore, kjer so začeli spoznavati kraljestvo in kjer so ob doživetju spreminjenja hoteli postaviti šotore, da bi mistična bližina trajala.

Jezus tudi nas vabi, naj ne ostajamo ob svojih grobovih ... naj se ne pogovarjamo o teži kamnov ... naj se ne predajamo obupu nad življenjem, nad seboj, nad Bogom. Vabi nas, naj se tudi mi podamo **v svojo Galilejo.** Tja, kjer smo prvič bolj s srcem kot ušesi zaslišali povabilo: **Hodi za menoj.** In smo šli za Njim. Ker je v njem življenje ... ker je življenje luč ljudi ... in ker luč sveti v temi.

Dragi dobri ljudje. Ob tej veliki noči vam želim, da bi prepoznali Boga, ki hodi z vami, in vas vabi k polnosti življenja. Pojdite za njim in skupaj z brati in sestrami pojte: **Aleluja.**

Vsem voščim blagoslovljeno veliko noč.

Mskr. Stanislav Zore, ljubljanski nadškof metropolit

Pon., 1. 4. »EMAVS«	PONEDELJEK V VELIKONOČNI OSMINI Ob 10. uri na Janževskem vrhu za + Martino, obl. in Franca Jamnika
Tor., 2. 4. Frančišek Paolski	Ob 18. uri (<i>izjemoma</i>) za + Draga Pečovnika
Sre., 3. 4. Rihard	Ob 8. uri za + Ano Kramljak
Čet., 4. 4. Prvi četrtek	Ob 19. uri za + Vladka Brezočnika
Pet., 5. 4. Prvi petek	Ob 19. uri za + Elizabeto in Franca Petruna
Sob., 6. 4. Prva sobota	Ob 19. uri za + Marijo in Milana Gosaka ter sorodnike

<p>Ned., 7. 4. 2. VELIKONOČNA, BELA NEDELJA</p> <p>NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA</p>	<p>Prva nedelja – darovanje za obnovo strehe na župnijski cerkvi sv. Jerneja (Ribnica na Pohorju) in potrebe župnije (Sv. Anton na Pohorju)</p>
	<p>Ob 8. uri za žive in + župljane</p> <p style="text-align: right;">Ob 10. 00 na Sv. Antonu na Pohorju za + Marijo in Ignaca Kaiserja</p>
	<p>Ob 15. uri v župniji Brezno ob Dravi srečanje Mčpz dekanije Radlje – Vuzenica</p>

Aleluja! Končno, po 40 dneh posta, spet odmeva med našimi molitvami! **Gospod je vstal!** To naj ne bo le pritajen šepet, tudi na razposajeno kričanje, ampak zgovoren in prodoren glas vsega našega bitja, vsega našega mišljenja in ravnanja, skratka vsega našega življenja.

Kaj ta izraz sploh pomeni in zakaj je tako tesno povezan z velikonočnim obdobjem?

Korenine besede aleluja najdemo v hebrejskem izrazu, ki pomeni **slavimo Gospoda**. Najpogosteje bomo nanj naleteli kot na kratek pripev, ki se ponavlja na koncu psalmov. Najdemo ga tudi v Tobitovi knjigi, kjer je opisan kot slavilni spev, ki naj bi ga peli v novem Jeruzalemu. **»Jeruzalemska vrata bodo prepevala pesmi veselja, vse tamkajšnje hiše bodo prepevale: Aleluja, slavljen Bog Izraelov!«** (Tob 13,18) Ne preseneča, da besedo najdemo tudi v Knjigi razodetja. **»Zatem sem zaslišal kakor močen glas velike množice v nebesih, ki je klicala: "Aleluja!"** (Raz 19, 1).

Aleluja je vedno bila in vedno je slavilni izraz, s katerim častimo Boga zaradi njegove dobrote. Prav zato **alelujo** tesno povezujemo z obdobjem radosti in je v izrazitem nasprotju z resnim in spokornim postnim časom, med katerim je v besednem bogoslužju pri maši ne slišimo. Za Veliko noč, ki je obdobje velike radosti in veselja, Cerkev s prepevanjem **Aleluje** poudarja to stvarnost tako, da nenehno hvali in časti Boga. Pridružujem se slovenskim škofom, ki voščijo ...

»da bi ob tej veliki noči prepoznali Boga, ki hodi z vami, in vas vabi k polnosti življenja. Pojdite za njim in skupaj z brati in sestrami pojte: Aleluja«.

<p>Pon., 8. 4. Julija</p>	<p>Ob 19. uri za + Rozalijo Praznic</p>
<p>Tor., 9. 4. Hugo</p>	<p>Ob 19. uri za + Karola Ovčarja</p>
<p>Sre., 10. 4. Ezekiel</p>	<p>Ob 9. 30 REKOLEKCIJA – srečanje duhovnikov in stalnih diakonov dekanije Radlje - Vuzenica za + dušne pastirje: škofa dr. Maksimilijana Držečnika ter župnike Alojza Verhnjaka, Franca Bračiča in Štefana Žemliča</p>

Čet, 11. 4. Stanislav	Ob 19. uri za + Frido Kolman
Pet., 12. 4. Viktor	Ob 19. uri za + Heleno Švajger
Sob., 13. 4. Martin I.	Ob 19. uri za + Alojzijo Zapečnik
Ned., 14. 4. 3. VELIKONOČNA NEDELJA	Ob 8. uri za žive in + župljane <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu na Pohorju za + Vido Petrun</i>

Pred vami pojde v Galilejo ... Tako je mladenič v grobu povedal ženam, ki so prinesle dišav, da bi mazilile Gospoda (Mr 16,7). Mladenič je povedal ženam, kar je Gospod povedal učencem, ko so po zadnji večerji zapeli zahvalno pesem in odšli proti Oljski gori v Getsemani (Mr 14,26). Povedal jim je, da se bodo vsí pohujšali nad njim, kako je napovedano: **Udaril bom pastirja in ovce se bodo razkropile** (Zah 13,79. Nato pa je dodal: **Ko pa bom vstal, pojdem pred vami v Galilejo!** (Mr 14,28). Pripoved je precej zgoščena in po eni strani potrebuje ... po drugi strani pa tudi dopušča različne dopolnitve, ki se seveda med seboj nikakor ne izključujejo, pač pa se dopolnjujejo.

Na Gospodovo napoved, da se bodo vsi pohujšali, se je takoj oglasil Peter z zagotovitvijo, da se on tudi za ceno življenja zagotovo ne bo pohujšal, pa tudi če bi se vsi ostali pohujšali. Ostali apostoli seveda niso marali zaostajati za Petrom in so zatrjevali enako in se enako zaklinjali (Mr 14, 26-31). Gospod pa je predvidel, kako se bodo po njegovi smrti hitro vrnili vsak na svoj dom (prim. 1 Kr 22,17), torej v Galilejo, od koder so prišli, in bodo razočarani in polni dvomov (Mt 28,17) govorili približno kakor ona dva učenca iz Emavs: **Mi pa smo upali, da je on tisti, ki bo rešil Izrael!** (Lk 24,21). Toda še preden so iz Jeruzalema uspeli priti domov v Galilejo, jih je **Vstali Gospod že čakal tam**, kakor je razvidno tudi iz Matejevega (Mt 28,16) in Janezovega evangelija (Jn 21).

Vsi smo pogosto podobni razkropljenim ovcam brez pastirja ... še posebej v časih raznih preizkušenj, ko pred seboj ne vidimo izhoda in ne vemo, kako dolgo bo nadloga trajala. **Kamorkoli se obrnemo in katerokoli smer uberemo, moramo vedeti, da je naš Gospod že tam ... in nas na koncu naše poti že čaka tam, kakor je apostole čakal v Galileji.** Božji načrti ne spodletijo nikoli ... On je velikonočno Jagnje, ki je bilo žrtvovano (Raz 5,12) ... je pa tudi **dobri pastir** (Jn 10,11), ki hodi pred svojo čredo in jo varno vodi na zelene pašnike in na osvežujoča napajališča (Ps 23) ... ki gre za izgubljeno ovco, dokler je ne najde (Mt 18,12-14) .... in svojo čredo vodi k potokom živih voda (Raz 7,17).

Vsem želim veselo in blagoslovljeno Veliko noč!

Gospod je vstal ... Gospod živi ... veselimo in radujemo se ga vsi!

Jurij Bizjak, koprski škof

Velikonočno voščilo ... Svoje krstno in velikonočno poslanstvo boste najlepše izpolnili, če boste sosedom, prijateljem in drugim izrekli veselo voščilo in jim povedali brez zadrege in sramu, da je **Jezus vstal in da živi**. Oče nam ga je poslal, da bi nam prinesel njegovo Ljubezen. Cerkev je ustanovil, da bi skrbela, da Očetov dar pride do vsakega človeka. Nas je izbral in poslal, da bi to naročilo izpolnili in v Očetovem imenu dar posredovali vsem ljudem.

Želim Vam, da bi bili na Jezusa ponosni ... da bi bili prepričani, da človek in človeštvo potrebuje Jezusa in njegovo izročilo, če hočemo, da bo svet in življenje za vsakega človeka ugodno in blagoslovljeno.

Naj živi Jezus ... naj živi Velika noč! Fredi Mlinarič, župnik

Na spletu sem prebral tole navdihujočo zgodbo iz življenja češko-avstrijskega pisatelja Franza Kafka. Ne bi rad, da bi šla v pozabo ... želim si, da bi jo tudi vi shranili v svojih srcih.

*Franz Kafka, ki se ni nikoli poročil in ni imel otrok, je na sprehodu po parku v Berlinu srečal deklico, ki je jokala, ker je izgubila svojo najljubšo punčko. S Kafko sta jo neuspešno iskala po parku. Pisatelj ji je nato rekel, da pride jutri spet in da bosta iskala naprej. Naslednji dan, čeprav punčke nista našla, je Kafka deklici podaril pismo, ki naj bi ga napisala izgubljena punčka. V njem je zapisala: »**Prosim, ne jokaj. Potujem, da bi videla svet. Pisala ti bom o svojih dogodivščinah.**«*

Tako se je začela zgodba, ki se je nadaljevala do konca Kafkovega življenja. Med njunimi srečanji je Kafka dekletcu prebiral skrbno napisane popotniške dogodivščine, ki jih je deklica imela za božanske.

*Končno je nekega dne Kafka prinesel punčko, ki jo je kupil sam, kot da se je po daljšem času vrnila v Berlin. »**Sploh ni videti kot moja punčka,**« je dejala deklica. Kafka ji je nato izročil še eno pismo, v katerem naj bi punčka zapisala: »**Potovanja so me spremenila.**« Deklica je novo punčko objela in jo vesela odnesla domov.*

Letno dni kasneje je Kafka umrl. Mnogo let za tem je deklica, ki je bila že ženska, v punčki našla pismo. Majhno pismo, ki ga je podpisal Kafka, se je glasilo:

**»Vse, kar ljubiš, bo verjetno izgubljeno ...
a na koncu se bo ljubezen vrnila na drug način.«**

Jubilejno leto 2025: nanj se pripravimo in ga obhajajmo z molitvijo!

Vabljeni ½ pred sv. mašo k molitvi rožnega venca.